

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 623

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 august 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 550 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) și art. 91 alin. (1), (3)—(6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2)—(4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	2–4
Decizia nr. 557 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	5–7
Decizia nr. 562 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 și art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	7–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
930. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.007/2008 privind aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor economici din domenii cu reglementări specifice și a Regulamentului de organizare și funcționare a acestora, precum și a Normelor de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty-free și/sau duty-free diplomatic și a Criteriilor referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de tichete....	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 550**

din 16 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) și art. 91 alin. (1), (3)—(6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2)—(4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) și art. 91 alin. (1), (3)—(6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2)—(4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Ion Baicea în Dosarul nr. 39/109/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 64D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, respectiv deciziile nr. 418 din 3 iulie 2014 sau nr. 167 din 17 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 39/109/2014, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) și art. 91 alin. (1), (3)—(6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2)—(4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea,**

organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Ion Baicea într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluținarea cererii de anulare a unui raport de evaluare a stării de incompatibilitate întocmit de inspectori ai Agenției Naționale de Integritate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) și art. 91 alin. (1), (3)—(6) din Legea nr. 161/2003 contravin principiului egalității în drepturi și dreptului de a fi ales. Arată că, în opinia sa, se poate vorbi despre o stare de incompatibilitate a unui primar ales numai dacă funcția sau calitatea pe care ar îndeplini-o simultan ar avea o reglementare proprie, stabilită printr-o lege care ar interzice cumulul cu funcția de primar. Mai arată că legea nu definește noțiunea de incompatibilitate, determinând o incertitudine generatoare de interpretări diferite. Face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009 în care se face distincție între reglementarea prin Constituție a funcțiilor prevăzute acolo și reglementările prin lege a aspectelor respective pentru alte funcții, în sensul că anumite prevederi de lege „nu pot viza persoane pentru care durata mandatului este stabilită expres prin Constituție”.

6. În ce privește dispozițiile art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010, susține că sunt contrazise de cele ale art. 25 alin. (4) din aceeași lege și de cele ale art. 91 din Legea nr. 161/2003. Apreciază că prin aceste reglementări se răstoarnă principiul echilibrului între pericolul social al unei fapte și pedeapsa aplicată în cauză, întrucât se ajunge ca pentru o faptă administrativă, de incompatibilitate, ca în cazul său, să se aplice o sancțiune pe care doar o instanță o poate dispune pentru o infracțiune. Astfel, efectul constatării stării de incompatibilitate pentru un primar ales îl constituie, potrivit art. 87 lit. f) din Legea nr. 161/2003, încetarea mandatului și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică timp de 3 ani, ca și cum ar fi săvârșit o infracțiune și i s-ar fi stabilit o pedeapsă complementară. Prin textele de lege criticate se stabilește o astfel de pedeapsă pentru o faptă calificată de Legea nr. 176/2010 ca abatere disciplinară.

7. Mai arată că, prin Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, Curtea Constituțională a evidențiat incompleta reglementare și a relevat confuziile care apar în condițiile în care prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 se contrazic între ele sub aspectul unicității sancțiunii, dar și cu cele cuprinse în art. 91 din Legea nr. 161/2003, cu consecințe asupra judecării cauzelor și a legalității și previzibilității normelor juridice. Susține că, prin contradicția dintre prevederile menționate, se adaugă la Constituție, criticând insuficienta reglementare a noțiunii de incompatibilitate și stabilirea unui regim sancționator nediferențiat în raport cu fapta și cu interferența acesteia cu atribuțiile de primar, precum și lipsa de proporționalitate între

răspundere și natura penală sau administrativă a faptei imputabile persoanei evaluate.

8. Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) și art. 91 alin. (1), (3)—(6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, precum și cele ale art. 25 alin. (2)—(4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003: „*Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...]*”

f) *funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;*”;

— Art. 91 alin. (1), (3)—(6) din Legea nr. 161/2003: „(1) *Starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului, iar în cazul prevăzut la art. 88 alin. (2), după validarea celui de-al doilea mandat, respectiv după numirea sau angajarea alesului local, ulterior validării mandatului, într-o funcție incompatibilă cu cea de ales local. [...]*”

(3) *Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.*

(4) *În situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.*

(5) *Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.*

(6) *În cazul primarilor, prefectul va propune Guvernului stabilirea datei pentru alegerea unui nou primar, iar în cazul consilierilor locali și consilierilor județeni, se va proceda la validarea mandatului unui supleant, potrivit prevederilor Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”;*

— Art. 25 alin. (2)—(4) din Legea nr. 176/2010: „(2) *Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnității publice respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.*”

(3) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.*

(4) *Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.”*

13. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în următoarele articole: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 37 alin. (1) referitor la dreptul de a fi ales și art. 121 privind autoritățile comunale și orașenești.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în ce privește prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, prin mai multe decizii, de exemplu, Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014 (paragrafele 28—30), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, Decizia nr. 754 din 16 decembrie 2014 (paragrafele 19—29), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2015, deciziile nr. 2 și nr. 3 din 15 ianuarie 2015 (paragrafele 23—25, respectiv 35—37), ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2015, sau Decizia nr. 114 din 10 martie 2015 (paragrafele 28—30), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 11 iunie 2015, Curtea a reținut că acestea instituie una dintre incompatibilitățile specifice funcțiilor publice de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean, funcțiile menționate fiind incompatibile cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național. Din analiza prevederilor textului de lege dedus controlului de constituționalitate, în raport cu exigențele principiului securității juridice, prin prisma normelor constituționale invocate și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a constatat că acestea sunt norme clare, previzibile, care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali.

15. De asemenea, Curtea a constatat că instituirea prin textul de lege criticat a incompatibilității menționate este o opțiune a legiuitorului și se circumscrie scopului legii, de înlăturare a cauzelor și condițiilor care determină corupția, astfel încât funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în

adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național să nu constituie un factor generator de corupție în cazul persoanelor care exercită funcția de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean.

16. Curtea a mai precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarului, viceprimarului, primarului general, viceprimarului municipiului București, președintelui și vicepreședintelui consiliului județean, care exercită funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii, de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese.

17. Și cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea s-a mai pronunțat, observând că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 instituie sancțiunea decăderii din dreptul persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Această interdicție de 3 ani privește funcțiile sau demnitățile publice prevăzute de Legea nr. 176/2010, cu excepția celor electorale. Curtea a reținut că, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, fără a încălca

normele constituționale privind dreptul de a fi ales [a se vedea, în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014 (paragraful 24), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015].

18. Totodată, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, instanța de contencios constituțional a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

19. Curtea a reținut, de asemenea, prin Decizia nr. 167 din 17 martie 2015 (paragraful 26), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, că instituirea prin lege a unor incompatibilități pentru funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean nu încalcă dispozițiile constituționale privind autoritățile comunale și orășenești, care, prin art. 121 alin. (2), stabilesc că primarii și consiliile locale funcționează în condițiile legii. În același timp, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, demnitățile și funcțiile publice se ocupă în condițiile legii, astfel încât activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene, a consilierilor locali și a consilierilor județeni trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a dictat în vederea creării cadrului de funcționare a acestora. Astfel, Curtea a constatat că susținerea autorului excepției, în sensul că, prin stabilirea unor incompatibilități în cazul aleșilor locali, prevederile art. 87 și art. 91 din Legea nr. 161/2003 adaugă la art. 121 din Constituție, nu poate fi reținută.

20. Curtea a mai constatat că susținerile privind înțelegerea conținutului normelor juridice criticate prin corelare cu alte dispoziții legale vizează interpretarea și aplicarea legilor în cauza dedusă judecării.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței mai sus prezentate, cele reținute prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă, ca neîntemeiată.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Baicea în Dosarul nr. 39/109/2014 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. f) și art. 91 alin. (1), (3), (4), (5) și (6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 557

din 16 iulie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit
din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Maria Cumpănașu și Tudora Drăcea în Dosarul nr. 5.575/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 201D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care este invocată jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.440 din 15 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.575/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, aprobată prin Legea nr. 28/2014**. Excepția a fost ridicată de reclamantele Maria Cumpănașu și Tudora Drăcea în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect constatarea refuzului nejustificat al părâtei Curtea de Apel Craiova în soluționarea favorabilă a cererilor privind plata indemnizațiilor de pensionare egale cu 7 indemnizații de încadrare brute lunare și obligarea la plata acestora, iar în caz de neexecutare, obligarea la dobândă legală penalizatoare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1) și (2) coroborate cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 124 alin. (3) din Constituție. În acest sens, arată că, potrivit art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, judecătorii și procurorii cu o vechime continuă în magistratură

de 20 ani beneficiază, la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru alte motive neimputabile, de o indemnizație egală cu 7 indemnizații de încadrare brute lunare care se impozitează potrivit legii. Totodată, potrivit art. 74 alin. (2) din aceeași lege, drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât pentru cazurile prevăzute de Legea nr. 303/2004. Consideră că drepturile prevăzute de lege sunt componente ale statutului judecătorului și ale independenței justiției, iar printre drepturile stabilite de statutul magistraților sunt: dreptul la remunerație, la asigurarea unor măsuri speciale de protecție, dreptul la indemnizația acordată la data ieșirii la pensie, dreptul la pensia specială, drepturi prevăzute pentru a garanta independența judecătorului. Or, dreptul la indemnizație are același regim ca și pensia specială în privința căreia Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000 și prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, în sensul că aceasta nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv. Regimul juridic al indemnizației stabilit de lege, în sensul că acest drept se acordă o singură dată în cursul carierei de judecător sau procuror și se înregistrează potrivit legii, denotă o dată în plus că dreptul la plata indemnizației în discuție este element component al statutului magistratului. Luând în considerare statutul judecătorilor, scopul acordării indemnizației la data pensionării magistratului este acela de a asigura independența, precum și de a compensa în mod parțial restricțiile impuse prin lege. Așadar, prin suspendarea aplicării dispozițiilor speciale din Legea nr. 303/2004 se aduce atingere statutului magistraților și independenței acestora.

6. De asemenea, consideră că dispozițiile de lege criticate încalcă și principiul egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, deoarece acestea au în vedere numai o parte din beneficiarii dreptului reglementat de art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, respectiv magistrații care se pensionează, nu și judecătorii și procurorii care sunt eliberați din funcție pentru alte motive care nu le sunt imputabile, legiuitorul nefolosind sintagma „eliberarea din funcție”. Astfel, se creează discriminare între magistrații care se pensionează și cei care sunt eliberați din funcție pentru alte motive neimputabile.

7. Totodată, arată că prevederile de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 44 din Constituție și celor ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece neacordarea indemnizației în discuție nu poate fi justificată de amenințarea adusă bugetului de stat, iar măsura nu poate fi considerată de natură a menține un just echilibru între interesele generale și protejarea dreptului de proprietate al persoanei interesate.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 291 din 23 mai 2013.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului,

pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014, care au următorul conținut: „În anul 2014 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.”

13. Autoarele excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată coroborate cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății private, precum și celor ale art. 124 alin. (3) potrivit cărora „Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015, și prin Decizia nr. 331 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestora. Prin Decizia nr. 331 din 30 aprilie 2015, paragraful 13, Curtea a reținut jurisprudența sa potrivit căreia indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional.

15. Cu privire la preținsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, prin aceeași decizie, paragraful 14, Curtea a amintit jurisprudența sa, potrivit căreia situația diferită în care se găsesc persoanele în funcție de aplicarea principiului *tempus regit actum* nu poate fi considerată ca fiind contrară dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. De asemenea, Curtea a reținut că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice nu fac parte din această categorie de drepturi, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală.

16. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 44 din Constituție raportată la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată, deoarece, așa cum a reținut în mod constant în jurisprudența sa, ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă textul de lege criticat nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală.

18. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o amplă marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a actului. În acest sens este Decizia din 4 septembrie 2012 cu privire la Cererea nr. 57.265/08 introdusă de *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 41. De asemenea, prin Decizia din 7 mai 2013 cu privire la Cererile nr. 57665/12 și nr. 57657/12 introduse de *Ioanna Koufaki și Adedy împotriva Greciei*, paragraful 31, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că statele părți ale Convenției se bucură de o largă marjă de apreciere în reglementarea politicilor lor sociale și că o hotărâre privind neaplicarea unor legi, hotărâre luată pentru a echilibra cheltuielile și veniturile bugetare, implică aspecte politice, economice și sociale pe care autoritățile naționale sunt în mare măsură să le aprecieze, cu excepția situației în care aceste măsuri sunt lipsite de fundament rezonabil.

19. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 124 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că neacordarea indemnizației prevăzute la art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor nu poate conduce la afectarea statutului constituțional al judecătorilor și procurorilor. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional, drept pentru care legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora.

20. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind existența unei discriminări între magistrații care ies la pensie și magistrații eliberați din funcție din motive neimputabile, sub aspectul acordării — în opinia autorilor excepției — a indemnizației prevăzute de art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 numai pentru aceștia din urmă, Curtea reține că această critică este neîntemeiată, de vreme ce, potrivit dispozițiilor de lege criticate, în anul 2014 nu se acordă „ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”. Prin urmare, indiferent de motivul încetării raporturilor de serviciu, indemnizația prevăzută de art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 nu se acordă în anul 2014, potrivit prevederilor de lege criticate.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Cumpănașu și Tudora Drăcea în Dosarul nr. 5.575/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 562

din 16 iulie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 și art. 151 alin. (2)
din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 și art. 150 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Ion Dima în Dosarul nr. 22.109/3/2013 (număr în format vechi 7.855/2014) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 310D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 22.109/3/2013 (număr în format vechi 7.855/2014), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 149 și art. 150 din Legea nr. 263/2010” privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de apelantul-contestator Ion Dima în cadrul soluționării apelului declarat împotriva unei sentințe civile a Tribunalului București prin care i s-a respins ca prematur introdusă cererea de chemare în judecată, întrucât nu a contestat în fața Comisiei Centrale de Contestatăii decizia Casei Locale de Pensii Sector 4 București prin care i-a fost respinsă cererea de recalculare a pensiei pentru limită de vârstă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 149 și art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (4), potrivit cărora jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative. Astfel, arată că procedura desfășurată la Comisia Centrală de Contestatăii din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice este o cale de jurisdicție specială administrativă care nu poate fi decât

facultativă, și nu obligatorie. În continuare precizează o serie de aspecte ce țin de fondul litigiului, arătând că nu i-au fost luate în calcul, de către casa locală de pensii, adevărurile referitoare la sporurile cu caracter permanent în vederea recalculării pensiei. Mai invocă „principiul imprescriptibilității, potrivit căruia dreptul la pensie nu se prescrie, conform art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 263/2010”, ceea ce îi conferă dreptul de a se adresa instanței de judecată pentru respectarea dreptului la pensie prin recalcularea acesteia într-o modalitate conformă cu legislația ce se aplică în domeniul pensiilor. În final arată că prima instanță l-a împiedicat să aibă acces liber la justiție, respingându-i ca prematur introdusă cererea de chemare în judecată.

6. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 956 din 13 noiembrie 2012.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, cererea de judecare în lipsă transmisă la dosar de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 149 și art. 150 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare. Însă, din analiza cererii de apel prin care s-a invocat și excepția de neconstituționalitate rezultă că obiectul acesteia îl constituie art. 149 și art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 149: „(1) *Deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii și de casele de pensii sectoriale pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații, respectiv la comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații.*

(2) *Procedura de examinare a deciziilor supuse contestării reprezintă procedură administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional.*

(3) *Comisia Centrală de Contestații funcționează în cadrul CNPP.*

(4) *Deciziile de pensie necontestate în termenul prevăzut la alin. (1) sunt definitive.”;*

— Art. 151 alin. (2): „*Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) pot fi atacate la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la comunicare.*”

Dispozițiile art. 150 alin. (3) la care fac trimitere prevederile de lege criticate au următorul cuprins: „*În soluționarea contestațiilor, Comisia Centrală de Contestații și comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații adoptă hotărâri.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (4) potrivit cărora „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ceea ce privește cererile de recalculare a pensiei, art. 107 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 prevede că „*Pensia poate fi recalculată prin adăugarea veniturilor și/sau a stagiilor de cotizare, prevăzute de lege, nevalorificate la stabilirea acesteia*”, iar, potrivit art. 106 alin. (1) din aceeași lege, „*Admiterea sau respingerea cererii de pensionare se face prin decizie emisă de casa teritorială de pensii, respectiv de casa de pensii sectorială, în termen de 45 de zile de la data înregistrării cererii.*” Potrivit art. 149 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010, deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii și de casele de pensii sectoriale pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații, iar procedura de examinare a deciziilor supuse contestării reprezintă procedură administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional. Potrivit art. 150 alin. (4) din aceeași lege, „*Termenul de soluționare a contestației este de 45 de zile de la data înregistrării acesteia*”, iar, în conformitate cu art. 151 alin. (2), hotărârile prin care se soluționează contestațiile pot fi atacate la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la comunicare.

13. În ceea ce privește dispozițiile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2012, prin care a constatat că acestea „*sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție*”. Așadar, ca urmare a acestei decizii a Curții Constituționale, în ipoteza în care pensionarul a contestat decizia de pensie la casa teritorială/sectorială de pensii emitentă (aceasta urmând să comunice contestația Comisiei Centrale de Contestații, respectiv comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații), iar contestația sa nu a fost soluționată în cadrul termenului de 45 de zile, acesta poate depune acțiune la instanța judecătorească și fără hotărârea comisiei de contestație, după expirarea acestui termen.

14. În prezenta cauză, însă, nu a fost îndeplinită procedura prealabilă prevăzută de lege, iar critica de neconstituționalitate nu vizează aspectele asupra cărora s-a pronunțat Curtea —

declarând constituțională o anumită interpretare a art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 prin Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, ci critica autorului se referă la încălcarea art. 21 alin. (4) din Constituție prin instituirea obligativității parcurgerii procedurii prealabile. Or, cu privire la această critică, s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, precizată, prin Decizia nr. 1.080 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 5 februarie 2013, prin Decizia nr. 315 din 18 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 20 august 2013, sau prin Decizia nr. 476 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 12 noiembrie 2014. Prin aceste decizii, Curtea a statuat că, reglementând această procedură, legiuitorul a urmărit degrevarea instanțelor de judecată de o mare parte a cauzelor privind drepturile de asigurări sociale prin interpunerea comisiilor de contestații în procedura de soluționare a acestora. Astfel, pensionarii pot supune deciziile de pensii controlului comisiei de contestații fără a mai parcurge procedura, în principiu de mai lungă durată, din fața instanțelor de judecată și, numai în situația când nu sunt mulțumiți de hotărârile acestei comisii, pot să le supună analizei instanței de judecată. O astfel de procedură nu poate fi privită ca aducând *eo ipso* atingere dreptului de acces liber la justiție, chiar dacă are caracter obligatoriu, atât timp cât, ulterior parcurgerii sale, persoana interesată se poate adresa instanței de judecată. Prevederile art. 21 din Constituție nu interzic existența unei astfel de proceduri administrative prealabile și nici obligativitatea acesteia atât timp cât nu are un caracter jurisdicțional. De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 121 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 8 martie 2010, în care a statuat că „instituirea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu este contrară principiului liberului acces la justiție cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești”. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 23 iunie 1981,

pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei*, paragraful 51, ori Hotărârea din 26 aprilie 1995, pronunțată în Cauza *Fischer contra Austriei*, paragraful 28, că imperative de suplețe și eficacitate, pe deplin compatibile cu protecția drepturilor protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pot justifica intervenția prealabilă a unor organe administrative care nu îndeplinesc condițiile cerute de art. 6 paragraful 1 din Convenție. Ceea ce impun însă dispozițiile acestui articol convențional este ca decizia unei asemenea autorități să fie supusă controlului ulterior exercitat de un organ de plină jurisdicție, adică un „tribunal” în sensul Convenției.

15. De asemenea, Curtea a reținut că faptul că, prin neparcurgerea acestei proceduri ori prin nerespectarea termenelor legale, cel interesat ar putea pierde dreptul de acces la justiție nu este nici el de natură să demonstreze neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile analizate. Astfel, așa cum Curtea a statuat în mod constant în jurisprudența sa, „liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări. Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea cadrului legal stabilit de legiuitor, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, are legitimarea constituțională de a stabili procedura de judecată. Aceasta implică și reglementarea unor termene, după a căror expirare valorificarea dreptului nu mai este posibilă”.

16. De altfel, așa cum a reținut Curtea și prin Decizia nr. 476 din 23 septembrie 2014, precizată, la finalul oricărei decizii de pensionare este cuprinsă mențiunea referitoare la posibilitatea contestării în termen de 30 de zile de la comunicare la comisia de contestații competentă conform legii.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Dima în Dosarul nr. 22.109/3/2013 (număr în format vechi 7.855/2014) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 149 și art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.007/2008 privind aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor economici din domenii cu reglementări specifice și a Regulamentului de organizare și funcționare a acesteia, precum și a Normelor de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty-free și/sau duty-free diplomatic și a Criteriilor referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de tichete

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, ale art. 2 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 23/2015 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.007/2008 privind aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor economici din domenii cu reglementări specifice și a Regulamentului de organizare și funcționare a acesteia, precum și a Normelor de organizare, funcționare și control vamal al activității de comercializare a mărfurilor în regim duty-free și/sau duty-free diplomatic și a Criteriilor referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de tichete, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 9 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5². — (1) Modelul autorizației de funcționare emise unităților emitente de tichete de masă, de tichete-cadou și de tichete de creșă, precum și de vouchere de vacanță este prevăzut în anexa nr. 13.

(2) Autorizația de funcționare va conține următoarele elemente:

- a) codul autorizației;
- b) elementele de identificare ale unității emitente;
- c) natura activității;
- d) locația în care se va desfășura activitatea pentru unitățile emitente pe suport hârtie, respectiv sediul social declarat de către unitățile emitente pe suport electronic în scopul controlului efectuat de autoritățile competente;
- e) perioada de valabilitate.

(3) Direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific va aloca fiecărei autorizații de funcționare un cod de autorizare, ținând un registru special în acest sens, și va avea următoarea configurație:

RO 123 XX 00000, unde:

— RO reprezintă codul ISO al țării;

— 123 reprezintă o secvență de 3 caractere pentru identificarea unității emitente;

— XX — secvență ce reprezintă tipul activității autorizate, respectiv: TH — tichete de masă pe suport hârtie, TE — tichete de masă pe suport electronic; CC — tichete cadou și tichete de creșă; VH — vouchere de vacanță pe suport hârtie, VE — vouchere de vacanță pe suport electronic;

— 00000 reprezintă o secvență de 5 caractere pentru identificarea numărului de autorizații alocate unei unități emitente.”

2. După articolul 5³ se introduce un nou articol, articolul 5⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 5⁴. — În vederea verificării îndeplinirii condiției prevăzute în anexa nr. 8 pct. 7, anexa nr. 10 pct. 5 și, respectiv, anexa nr. 12 pct. 7, se solicită organului fiscal competent din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală certificatul de atestare fiscală al unității emitente, din care să rezulte că nu înregistrează obligații fiscale restante existente în evidențele fiscale, de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific. Solicitarea eliberării certificatului de atestare fiscală, precum și transmiterea acestuia se pot efectua și prin mijloace electronice de transmitere la distanță, conform procedurii pentru solicitarea certificatului de atestare fiscală, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 664/2012 privind autorizarea și/sau înregistrarea entităților care desfășoară activități de schimb valutar pe teritoriul României, altele decât cele care fac obiectul supravegherii Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător în funcție de tipul de activitate pentru care se solicită autorizație, respectiv emiterea de tichete de masă, tichete-cadou sau tichete de creșă, precum și de vouchere de vacanță.”

3. Anexa nr. 8 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

4. În anexa nr. 10, partea introductivă a punctului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Unitățile care solicită autorizație de funcționare trebuie să dovedească faptul că dispun de un ansamblu de măsuri de securitate care să garanteze buna funcționare a sistemului de tichete-cadou și tichete de creșă sau externalizează acest ansamblu de măsuri, după cum urmează:”.

5. În anexa nr. 10 punctul 4, litera b) se abrogă.

6. În anexa nr. 10, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete-cadou și de tichete de creșă nu pot fi autorizate în situația în care înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat. În înțelesul prezentului ordin nu se consideră obligații restante:

a) unitatea are depuse la organul fiscal deconturi cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare și/sau cereri de

restituire, iar suma obligațiilor de plată este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit;

b) în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent unitatea are înscrise obligații de plată, iar conform certificatului acestea sunt mai mici sau egale cu sumele certe, lichide și exigibile pe care acesta le are de încasat de la autoritățile contractante;

c) în certificatul de atestare fiscală sau alt document emis de organul fiscal competent unitatea nu are înscrise obligații de plată, dar are înscrise mențiuni cum ar fi eșalonare/amânare/plan de reorganizare, aprobat, în curs de derulare;

d) obligațiile sunt stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) obligațiile sunt cuprinse în titluri executorii pentru care s-a dispus suspendarea executării silite potrivit legii.”

7. În anexa nr. 10, punctul 7 se abrogă.

8. În anexa nr. 10, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. Pe baza prezentelor criterii, autorizația de funcționare se eliberează pe o perioadă de doi ani. Unitățile emitente de tichete-cadou și de tichete de creșă vor solicita reautorizarea cu cel puțin 45 de zile calendaristice înainte de data expirării autorizației de funcționare.”

9. În anexa nr. 10 punctul 14, litera c) se abrogă.

10. În anexa nr. 10 punctul 14, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) nota de constatare, care conține propunerea de acordare sau neacordare a autorizației de funcționare din perspectiva

respectării cerințelor prevăzute la pct. 1—4 întocmită de o echipă de specialiști, compusă din:

— un reprezentant al Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției de legislație și reglementări contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale coordonare inspecție fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

— un reprezentant al organului fiscal competent cu administrarea contribuabilului;

— un reprezentant al Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A.

Nota de constatare va fi semnată de ambele părți.”

11. Anexa nr. 12 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

12. Anexa nr. 13 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

13. În cuprinsul ordinului, sintagma „tichet de vacanță” se înlocuiește cu sintagma „voucher de vacanță”.

Art. II. — Autorizațiile de funcționare emise unităților emitente de tichete de masă până la intrarea în vigoare a prezentului ordin își păstrează valabilitatea până la data expirării și sunt considerate autorizații de funcționare emise unităților emitente de tichete de masă pe suport hârtie.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,

Enache Jiru,

secretar de stat

București, 11 august 2015.

Nr. 930.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 8 la Ordinul nr. 2.007/2008)

CRITERIILE

referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de tichete de masă

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările și completările ulterioare, unitățile emitente de tichete de masă sunt obligate să solicite autorizație de funcționare, care se acordă de către Ministerul Finanțelor Publice, avându-se în vedere următoarele criterii:

1. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete de masă trebuie să dovedească faptul că funcționează legal pe teritoriul României și că în actul de înființare au prevăzut la obiectul de activitate operațiuni privind emiterea și gestionarea tichetelor de masă pe suport hârtie, având cod CAEN 1812 — „Alte activități de tipărire n.c.a.”, și/sau pe suport electronic, având cod CAEN 6612 — „Activități de intermediere a tranzacțiilor financiare.”

2. Capitalul social sau capitalul de dotare, după caz, subscris și vărsat de către unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete de masă, trebuie să reprezinte echivalentul în lei a cel puțin un milion euro, luându-se în calcul cursul de schimb la data înființării societății sau la data ultimei majorări a capitalului social, înregistrată la registrul comerțului sau în actul constitutiv, după caz.

Prin *capital de dotare* se înțelege capitalul inițial pus la dispoziția sucursalei unei instituții de credit dintr-un stat terț, în formă bănească, în conformitate cu prevederile art. 70 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

3. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete de masă pe suport hârtie trebuie să dovedească faptul că dispun de un ansamblu de măsuri de securitate care să garanteze buna funcționare a sistemului tichetelor de masă pe suport hârtie sau externalizează acest ansamblu de măsuri, după cum urmează:

a) asigurarea cu personal de specialitate, angajat de către unitatea emitentă și/sau de furnizorii acesteia, și dotarea cu echipament software și alte echipamente deținute sau utilizate de către unitatea emitentă și/sau de către furnizorii acesteia, necesare emiterii tichetelor de masă pe suport hârtie, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13 la Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2015;

b) utilizarea de suport tehnic special (hârtie pentru imprimat) cu particularități distincte care să nu permită falsificarea tichetelor de masă pe suport hârtie (cel puțin cerneală fluorescentă care își schimbă culoarea în cazul în care tichetul de masă este fotocopiât, microlinii care nu se disting la fotocopiere, bandă cu reflexe variabile, codul de bare al unității emitente, care conține cel puțin următoarele elemente: seria tichetului, anul de valabilitate și valoarea nominală a acestuia);

c) existența spațiilor distincte necesare producerii, depozitării, ambalării, rambursării și distrugerii tichetelor de masă pe suport hârtie. Activitatea în aceste spații trebuie să se desfășoare de către personalul autorizat în condițiile de siguranță prevăzute de legislația în vigoare (cel puțin mijloace tehnice de supraveghere a spațiilor de producție și de depozitare, mijloace tehnice de siguranță, sisteme de alarmă);

d) conducerea evidenței tehnico-operative și contabile a tichetelor de masă pe suport hârtie distinct de a celorlalte valori materiale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile formularelor tipizate cu regim special;

e) mijloacele tehnice necesare (rețea de calculatoare) și personalul specializat care să permită urmărirea informatizată a fiecărui tichet de masă pe suport hârtie pe tot circuitul său (execuție, păstrare, eliberare și utilizare), inclusiv a celor ce urmează să fie distruse, astfel încât să se poată evita sustragerea și utilizarea frauduloasă a acestora;

f) mijloacele de transport speciale utilizate pentru transportul biletelor de valoare și asigurarea protecției transportului tichetelor de masă pe suport hârtie;

g) asigurarea transportului tichetelor de masă pe suport hârtie neutilizate, în condiții de securitate.

4. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete de masă pe suport electronic trebuie să dovedească faptul că dispun de un ansamblu de măsuri de securitate care să garanteze buna funcționare a sistemului tichetelor de masă pe suport electronic sau externalizează acest ansamblu de măsuri, după cum urmează:

a) asigurarea cu personal de specialitate, angajat de către unitatea emitentă și/sau de furnizorii acesteia, și dotarea cu echipament software și alte echipamente, deținute sau utilizate de către unitatea emitentă și/sau de către furnizorii acesteia, necesare pentru emiterea tichetelor de masă pe suport electronic, cu respectarea prevederilor Legii nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, și a Normelor de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2015;

b) utilizarea de suporturi materiale specifice pe care se stochează valoarea tichetelor de masă pe suport electronic, cu particularități distincte minime care să nu permită falsificarea acestora (banda magnetică pentru utilizarea securizată sau hologramă dedicată);

c) existența spațiilor distincte, necesare emiterii, depozitării, ambalării suporturilor electronice ale tichetelor de masă. Activitatea în aceste spații trebuie să se desfășoare de către personalul autorizat în condițiile de siguranță prevăzute de legislația în vigoare (cel puțin mijloace tehnice de supraveghere a spațiilor de emisie și de depozitare, mijloace tehnice de siguranță, sisteme de alarmă);

d) existența unei platforme proprii sau a unei confirmări de parteneriat/relații contractuale cu organizația care administrează scheme/aranjamente de plată sau cu alte organizații specializate, după caz, utilizate în emiterea, decontarea și gestionarea tichetelor de masă pe suport electronic;

e) asigurarea mecanismelor specifice pentru transferul valorii nominale a tichetelor de masă încasate de la angajatori către salariați prin alimentarea suportului electronic;

f) asigurarea sistemelor, funcționalităților și mecanismelor financiare (direct sau prin furnizori) necesare decontării

tranzacțiilor efectuate cu tichete de masă pe suport electronic la unitățile de alimentație publică;

g) mijloacele de transport speciale și asigurarea protecției transportului suporturilor electronice ale tichetelor de masă.

5. Unitățile pot opta pentru obținerea autorizației de funcționare, fie pentru emiterea tichetelor de masă pe suport electronic, fie pentru emiterea de tichete de masă pe suport hârtie, sau pentru emiterea tichetelor pe ambele suporturi, fiind obligate să îndeplinească măsurile de securitate aferente fiecărui suport pentru care solicită autorizație de funcționare.

6. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete de masă pe suport electronic trebuie să se asigure că fiecare dintre unitățile de alimentație publică cu care încheie contracte de servicii specifice sectorului tichetelor de masă pe suport electronic i-a comunicat unul sau mai multe elemente de identificare care să permită autorizarea tranzacțiilor cu tichete de masă pe suport electronic, exclusiv la o unitate de alimentație publică ce are un contract valabil încheiat cu unitatea emitentă pentru prestarea serviciilor specifice sectorului, în conformitate cu Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, și cu Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2015.

7. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de tichete de masă nu pot fi autorizate în situația în care înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat. În înțelesul prezentului ordin nu se consideră obligații restante:

a) unitatea are depuse la organul fiscal deconturi cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare și/sau cereri de restituire, iar suma obligațiilor de plată este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit;

b) în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent unitatea are înscrise obligații de plată, iar conform certificatului acestea sunt mai mici sau egale cu sumele certe, lichide și exigibile pe care acesta le are de încasat de la autoritățile contractante;

c) în certificatul de atestare fiscală sau alt document emis de organul fiscal competent unitatea nu are înscrise obligații de plată, dar are înscrise mențiuni cum ar fi eșalonare/amânare/plan de reorganizare, aprobat, în curs de derulare;

d) obligațiile sunt stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) obligațiile sunt cuprinse în titluri executorii pentru care s-a dispus suspendarea executării silite potrivit legii.

8. Pe baza prezentelor criterii, autorizația de funcționare se eliberează pe o perioadă de doi ani. Unitățile emitente de tichete de masă vor solicita reautorizarea cu cel puțin 45 de zile calendaristice înainte de data expirării autorizației de funcționare.

9. În situația în care o unitate deține autorizație de funcționare ca unitate emitentă de tichete de masă pe suport hârtie pentru o locație și solicită, în cadrul termenului de valabilitate a autorizației, completarea acesteia cu alte locații, va depune la organul emitent o cerere de autorizare suplimentară, însoțită de documentele prevăzute la pct. 17 și cu îndeplinirea ansamblului de măsuri de securitate prevăzute la pct. 3.

10. În situația menționată la pct. 9, comisia va emite o autorizație de completare care va avea același termen de valabilitate cu autorizația inițială și pe care se va înscrie, sub sintagma „Autorizație de funcționare”, cuvântul „completare”.

11. Unitățile care își schimbă sediul social sau denumirea ori renunță la un punct de lucru au obligația de a solicita modificarea autorizației de funcționare în termen de 30 de zile

de la data înregistrării modificării. Comisia va emite o nouă autorizație de funcționare care va avea același termen de valabilitate cu autorizația inițială și pe care se va înscrie, sub sintagma „Autorizație de funcționare”, cuvântul „modificare”.

12. Obligația de a pune la dispoziția organelor competente documentele necesare bunei desfășurări a acțiunilor de control, prevăzută la art. 36 din Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2015, este considerată îndeplinită prin prezentarea unei copii în format fizic sau electronic a contractului dintre unitatea emitentă de tichete de masă și unitatea de alimentație publică.

13. În cazul în care în activitatea desfășurată de unitățile emitente se constată nerespectarea prevederilor art. 21 din Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2015, comisia poate dispune suspendarea, respectiv retragerea autorizației de funcționare, după caz, pe o perioadă cuprinsă între 1 și 6 luni. Măsura se aplică numai pentru tipul de suport al tichetelor de masă care face obiectul activității la care se referă abaterea constatată. Suspendarea, respectiv retragerea autorizației de funcționare își produce efectele de la data comunicării deciziei.

14. Constatarea abaterilor se face de către organele cu atribuții de control din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau de către echipa de specialiști prevăzută la pct. 17 lit. f), care informează de îndată comisia în vederea suspendării autorizației de funcționare sau retragerii acesteia, după caz.

15. Comisia poate dispune ridicarea sancțiunii de suspendare a activității dacă unitatea emitentă în cauză face dovada remedierii cauzelor care au condus la aplicarea sancțiunii. Constatarea remedierii se efectuează de către echipa de specialiști prevăzută la pct. 17 lit. f).

16. În situația în care, la data expirării termenului de suspendare, unitatea emitentă nu face dovada remedierii cauzelor care au condus la aplicarea sancțiunii, comisia dispune retragerea autorizației de funcționare. Retragerea autorizației de funcționare își produce efectele de la data comunicării deciziei.

17. Unitățile care solicită autorizație de funcționare depun la direcția de specialitate cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice dosarul de autorizare, cu următorul conținut:

a) cererea de autorizare, cu indicarea tipului suportului tehnic, respectiv hârtie și/sau electronic, după caz, pe care entitatea solicitantă intenționează să emită tichetele de masă;

b) un certificat constatator emis de oficiul registrului comerțului sau actul constitutiv, după caz, din care să rezulte capitalul social sau de dotare, după caz, subscris și vărsat, asociații, obiectul de activitate (operațiuni care privesc emiterea și gestionarea tichetelor de masă cod CAEN 1812 și/sau cod CAEN 6612) și administratorii, însoțit de copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare;

c) adeverința emisă de către unitatea bancară sau de entitatea însăși în cazul instituțiilor de credit, din care să rezulte că unitatea emitentă a deschis un cont sau subcont de plăți distinct, prin care se vor derula încasările și plățile aferente valorilor nominale ale tichetelor de masă;

d) angajamentul entității că prin contul sau subcontul de plăți distinct prin care se vor derula încasările și plățile aferente valorilor nominale ale tichetelor de masă nu vor fi utilizate alte instrumente financiare, cu excepția viramentului bancar;

e) cazierul judiciar al administratorului/administratorilor și al directorului economic și/sau financiar, însoțit de declarația pe propria răspundere a acestora că ocupă această funcție în cadrul societății;

f) nota de constatare, care conține propunerea de acordare sau neacordare a autorizației de funcționare din perspectiva respectării cerințelor prevăzute la pct. 1, 2 și 3 și/sau 1, 2 și 4, după caz, întocmită de o echipă de specialiști, compusă din:

— un reprezentant al Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției de legislație și reglementări contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale coordonare inspecție fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

— un reprezentant al organului fiscal competent cu administrarea contribuabilului;

— un reprezentant al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A.

Nota de constatare va fi semnată de ambele părți.

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 12 la Ordinul nr. 2.007/2008)

CRITERIILE

referitoare la autorizarea funcționării unităților emitente de vouchere de vacanță

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, unitățile emitente de vouchere de vacanță sunt obligate să solicite autorizație de funcționare, care se acordă de Ministerul Finanțelor Publice, avându-se în vedere următoarele criterii:

1. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță trebuie să dovedească faptul că funcționează legal pe teritoriul României și că în actul de înființare au prevăzut la obiectul de activitate operațiuni privind emiterea și gestionarea voucherelor de vacanță pe suport hârtie având cod CAEN 1812 — „Alte activități de tipărire n.c.a.” și/sau

pe suport electronic, având cod CAEN 6612 — „Activități de intermediere a tranzacțiilor financiare”.

2. Capitalul social sau de dotare, după caz, subscris și vărsat de către unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță, trebuie să reprezinte echivalentul în lei a cel puțin un milion euro, luându-se în calcul cursul de schimb la data înființării societății sau la data ultimei majorări a capitalului social, înregistrată la registrul comerțului sau în actul constitutiv, după caz.

3. Pentru unitățile solicitante care dețin autorizație pentru emiterea de tichete de masă și/sau de tichete-cadou și tichete de creșă, condiția de existență a unei valori minime a capitalului social sau de dotare, după caz, subscris și vărsat la data

solicitării se aplică cumulativ cu nivelul minim prevăzut pentru unitățile emitente de tichete de masă și pentru unitățile emitente de tichete-cadou și de tichete de creșă.

4. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță pe suport hârtie trebuie să dovedească faptul că dispun de un ansamblu de măsuri de securitate care să garanteze buna funcționare a sistemului voucherelor de vacanță sau externalizează acest ansamblu de măsuri, după cum urmează:

a) asigurarea cu personal de specialitate, angajat de unitatea emitentă și/sau de furnizorii acesteia, și dotarea cu echipament software și alte echipamente deținute sau utilizate de către unitatea emitentă și/sau de către furnizorii acesteia, necesare pentru emiterea voucherelor de vacanță pe suport hârtie;

b) utilizarea de suport tehnic special (hârtie pentru imprimat) cu particularități distincte care să nu permită falsificarea voucherelor de vacanță pe suport hârtie (cel puțin cerneală fluorescentă care își schimbă culoarea în cazul în care voucherul de vacanță este fotocopiat, microlinii care nu se disting la fotocopiare, bandă cu reflexe variabile, codul de bare al unității emitente, care conține cel puțin următoarele elemente: seria voucherului, anul de valabilitate și valoarea nominală a acestuia);

c) existența spațiilor distincte necesare producerii, depozitării, ambalării, rambursării și distrugerii voucherelor de vacanță pe suport hârtie. Activitatea în aceste spații trebuie să se desfășoare de către personalul autorizat în condițiile de siguranță prevăzute de legislația în vigoare (cel puțin mijloace tehnice de supraveghere a spațiilor de producție și de depozitare, mijloace tehnice de siguranță, sisteme de alarmă);

d) conducerea evidenței tehnico-operative și contabile a voucherelor de vacanță pe suport hârtie, distinct de a celorlalte valori materiale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile formularelor tipizate cu regim special;

e) mijloacele tehnice necesare (rețea de calculatoare) și personalul specializat care să permită urmărirea informatizată a fiecărui voucher de vacanță pe suport hârtie pe tot circuitul său (execuție, păstrare, eliberare și utilizare), inclusiv a celor ce urmează să fie distruse, astfel încât să se poată evita sustragerea și utilizarea frauduloasă a acestora;

f) mijloacele de transport speciale utilizate pentru transportul voucherelor de vacanță și asigurarea protecției transportului voucherelor de vacanță pe suport hârtie;

g) asigurarea transportului voucherelor de vacanță pe suport hârtie neutilizate, în condiții de securitate.

5. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță pe suport electronic trebuie să dovedească faptul că dispun de un ansamblu de măsuri de securitate care să garanteze buna funcționare a sistemului voucherelor de vacanță pe suport electronic sau externalizează acest ansamblu de măsuri, după cum urmează:

a) asigurarea cu personal de specialitate, angajat de către unitatea emitentă și/sau furnizorii acesteia, și dotarea cu echipament software și alte echipamente, deținute sau utilizate de către unitatea emitentă și/sau de către furnizorii acesteia, necesare pentru emiterea voucherelor de vacanță pe suport electronic, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, și a Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de

vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b) utilizarea de suporturi materiale specifice pe care se stochează valoarea voucherelor de vacanță pe suport electronic, cu particularități distincte minime care să nu permită falsificarea acestora (bandă magnetică pentru utilizarea securizată sau hologramă dedicată);

c) existența spațiilor distincte, necesare emiterii, depozitării sau ambalării suporturilor electronice ale voucherelor de vacanță. Activitatea în aceste spații trebuie să se desfășoare de către personalul autorizat în condițiile de siguranță prevăzute de legislația în vigoare (cel puțin mijloace tehnice de supraveghere a spațiilor de emisie și de depozitare, mijloace tehnice de siguranță, sisteme de alarmă);

d) existența unei platforme proprii ori unei relații contractuale sau a unei confirmări de parteneriat din partea organizației care administrează scheme/aranjamente de plată sau alte organizații specializate, după caz, utilizate în emiterea, decontarea și gestionarea voucherelor de vacanță pe suport electronic;

e) asigurarea mecanismelor specifice pentru transferul valorii nominale a voucherelor de vacanță încasate de la angajatori către salariați prin alimentarea suportului electronic;

f) asigurarea sistemelor, funcționalităților și mecanismelor financiare (direct sau prin furnizori) necesare decontării tranzacțiilor efectuate cu vouchere de vacanță pe suport electronic la unitățile afiliate;

g) mijloacele de transport speciale și asigurarea protecției transportului suporturilor electronice ale voucherelor de vacanță.

6. Unitățile pot opta pentru a obține autorizație fie pentru emiterea de vouchere de vacanță pe suport hârtie, fie pentru emiterea de vouchere de vacanță pe suport electronic, sau pentru emiterea voucherelor pe ambele suporturi, fiind obligate să îndeplinească măsurile de securitate aferente suportului pentru care solicită autorizație de funcționare.

7. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță nu pot fi autorizate în situația în care înregistrează obligații restante la bugetul general consolidat. În înțelesul prezentului ordin nu se consideră obligații restante:

a) unitatea are depuse la organul fiscal deconturi cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare și/sau cereri de restituire, iar suma obligațiilor de plată este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit;

b) în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent unitatea are înscrise obligații de plată, iar conform certificatului acestea sunt mai mici sau egale cu sumele certe, lichide și exigibile pe care acesta le are de încasat de la autoritățile contractante;

c) în certificatul de atestare fiscală sau alt document emis de organul fiscal competent unitatea nu are înscrise obligații de plată, dar are înscrise mențiuni cum ar fi eșalonare/amânare/plan de reorganizare, aprobat, în curs de derulare;

d) obligațiile sunt stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) obligațiile sunt cuprinse în titluri executorii pentru care s-a dispus suspendarea executării silite potrivit legii.

8. Unitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță pe suport electronic trebuie să se asigure că fiecare unitate afiliată cu care încheie contracte

de servicii specifice sectorului voucherelor de vacanță pe suport electronic i-a comunicat unul sau mai multe elemente de identificare care să permită autorizarea tranzacțiilor cu vouchere de vacanță pe suport electronic, exclusiv la o unitate afiliată ce are un contract valabil încheiat cu unitatea emitentă pentru prestarea serviciilor specifice sectorului, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, și cu Normele metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009, cu modificările și completările ulterioare.

9. Pe baza prezentelor criterii, autorizația de funcționare se eliberează pe o perioadă de doi ani. Unitățile emitente de vouchere de vacanță vor solicita reautorizarea cu cel puțin 45 de zile calendaristice înainte de data expirării autorizației de funcționare.

10. În situația în care o unitate deține autorizație de funcționare ca unitate emitentă de vouchere de vacanță pe suport hârtie pentru o locație și solicită, în cadrul termenului de valabilitate a autorizației, completarea acesteia cu alte locații, va depune la organul emitent o cerere de autorizare suplimentară, însoțită de documentele prevăzute la pct. 18 și cu îndeplinirea ansamblului de măsuri de securitate prevăzute la pct. 4.

11. În situația menționată la pct. 10, comisia va emite o autorizație de completare care va avea același termen de valabilitate cu autorizația inițială și pe care se va înscrie, sub sintagma „Autorizație de funcționare”, cuvântul „completare”.

12. Obligația de a pune la dispoziția organelor de control competente documentele necesare bunei desfășurări a acțiunilor de control, în baza art. 27 din Normele metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009, cu modificările și completările ulterioare, este considerată îndeplinită prin prezentarea unei copii în format fizic sau electronic a contractului dintre unitatea emitentă de vouchere de vacanță și unitatea afiliată.

13. Unitățile care își schimbă sediul social sau denumirea ori renunță la un punct de lucru au obligația de a solicita modificarea autorizației de funcționare în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării. Comisia va emite o nouă autorizație de funcționare care va avea același termen de valabilitate cu autorizația inițială și pe care se va înscrie, sub sintagma „Autorizație de funcționare”, cuvântul „modificare”.

14. În cazul în care în activitatea desfășurată de unitățile emitente se constată nerespectarea prevederilor art. 19 din Normele metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 215/2009, cu modificările și completările ulterioare, comisia poate dispune suspendarea, respectiv retragerea autorizației de funcționare, după caz, pentru o perioadă cuprinsă între 1 și 6 luni. Măsura se aplică numai pentru tipul de suport al voucherelor de vacanță care face obiectul activității la care se referă abaterea constatată. Suspendarea, respectiv retragerea autorizației își produce efectele de la data comunicării deciziei.

15. Constatarea abaterilor se face de către echipa de specialiști prevăzută la pct. 18 lit. f), care informează de îndată comisia în vederea suspendării autorizației de funcționare sau retragerii acesteia, după caz.

16. Comisia poate dispune ridicarea sancțiunii de suspendare a activității, dacă unitatea emitentă în cauză face dovada remedierii cauzelor care au condus la aplicarea sancțiunii. Constatarea remedierii se efectuează de către echipa de specialiști prevăzută la pct. 18 lit. f).

17. În situația în care, la data expirării termenului de suspendare, unitatea emitentă nu face dovada remedierii cauzelor care au condus la aplicarea sancțiunii, comisia dispune retragerea autorizației de funcționare. Retragerea autorizației își produce efecte de la data comunicării deciziei.

18. Entitățile care solicită autorizație de funcționare ca unități emitente de vouchere de vacanță vor depune la direcția de specialitate cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice dosarul de autorizare cu următorul conținut:

a) cererea de autorizare, cu indicarea tipului suportului tehnic, respectiv hârtie și/sau electronic, după caz, pe care entitatea solicitantă intenționează să emită voucherelor de vacanță;

b) un certificat constatator emis de oficiul registrului comerțului sau actul constitutiv, după caz, din care să rezulte capitalul social sau de dotare, după caz, subscris și vărsat, asociații, obiectul de activitate (operațiuni care privesc emiterea și gestionarea voucherelor de vacanță — cod CAEN 1812 și/sau cod CAEN 6612), administratorii, însoțit de copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare;

c) adeverința emisă de unitatea bancară sau de entitatea însăși în cazul instituțiilor de credit, din care să rezulte că unitatea emitentă a deschis un cont sau un subcont de plăți distinct prin care se vor derula încasările și plățile aferente valorilor nominale ale voucherelor de vacanță;

d) angajamentul entității că prin contul sau subcontul de plăți distinct prin care se vor derula încasările și plățile aferente valorilor nominale ale voucherelor de vacanță nu vor fi utilizate alte instrumente financiare, cu excepția viramentului bancar;

e) cazierul judiciar al administratorului/administratorilor și al directorului economic și/sau financiar, însoțit de declarația pe propria răspundere a acestuia/acestora că ocupă această funcție în cadrul societății;

f) nota de constatare, care conține propunerea de acordare sau neacordare a autorizației de funcționare din perspectiva respectării cerințelor prevăzute la pct. 1—4 și/sau 1, 2, 3 și 5, după caz, întocmită de o echipă de specialiști compusă din:

— un reprezentant al Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției de legislație și reglementări contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— un reprezentant al Direcției generale coordonare inspecție fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

— un reprezentant al organului fiscal competent cu administrarea contribuabilului;

— un reprezentant al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., după caz.

Nota de constatare va fi semnată de ambele părți.

ROMÂNIA
 MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 Comisia pentru autorizarea operatorilor economici
 din domenii cu reglementări specifice

AUTORIZAȚIE
 Cod .....

În baza prevederilor legale referitoare la acordarea tichetelor/voucherelor de .....,
 se autorizează unitatea emitentă ....., cu sediul social în ....., cod unic de
 înregistrare ....., pentru activitatea de emiterie și gestionare a tichetelor de ....., realizată
 în următoarele locații:

1. Sediul .....
2. Sediul .....

Președinte,

.....

(semnătura și ștampila)

Data emiterii .....

Valabilă de la data de .....

până la data de .....

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

